

РЕШЕНИЕ

№ 14194

гр. София, 24.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 02.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **1075** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Д. Г. М., подадена чрез адв. С., срещу Писмо изх. № към РВЕ24-УГ01-10539-(1)/11.12.2024 г. на кмета на район „В.“, Столична община. Иска се отмяната му като незаконосъобразно. Претендират се разноски.

В ОСЗ жалбоподателката се явява лично и с адвокат С., която поддържа жалбата и искането за разноски. Представя списък на разноските по чл. 80 ГПК.

Ответникът- кметът на район „В.“, Столична община, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка не изразява становище по жалбата.

От същия на 01.04.2025 г. е постъпило писмено становище чрез юрк. Б., с което жалбата се оспорва.

В ОСЗ ответникът не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София град, след като обсъди направените с жалбата оплаквания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ във вр. с чл. 144 АПК, и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Със заявление вх. РВЕ25-УГ01-10539/04.12.2024 г. /л. 37/ Д. Г. М. е поискала от кмета на район „В.“, Столична община да бъде регистрирана с настоящ и постоянен адрес в собственото

й ателие № 3, находящо се в [населено място], [улица], етаж 6, което ползва за жилищни нужди. Към заявлението е приложен нотариален акт и съдебна практика от 2024 г. на АССГ и ВАС.

С обжалваното писмо кметът на район „В.“, Столична община е указал, че съобразно чл. 89, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ разработеният програмен продукт за обработка на данни за постоянен и настоящ адрес предвижда единствено показател апартамент, но не и показател ателие. Посочено е, че не може да бъде извършена поисканата адресна регистрация, тъй като ателието не служи за задоволяване на жилищни нужди по смисъла на § 5, т. 30 ДР ЗУТ.

Актът е връчен на Д. Г. М. на 23.12.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима- оспореното писмо обективира отказ да бъде извършена поисканата адресна регистрация, неблагоприятно засяга адресата си, а обжалването му е направено в срока по чл. 140, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Административният акт е издаден от компетентен орган- арт. чл. 92, ал. 1 ЗГР, в писмена форма като съдържа фактически и правни основания. Непосочването в отказа пред кого и в какъв срок може да бъде обжалван не е нарушение, което може да бъде квалифицирано като съществено, предвид възможността на чл. 140, ал. 1 АПК. В хода на производството пред административния орган не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващата страна или да са препятствали възможността ѝ адекватно да я организира.

Съдът намира, че Писмо с изх. № към РВЕ24-УГ01-10539-(1)/11.12.2024 г. на кмета на район „В.“, Столична община е издадено в противоречие с материалния закон.

Според разпоредбата на чл. 89, ал. 5 ЗГР кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес (чл. 90, ал. 1 ЗГР), който трябва да съответства на адрес по чл. 89, ал. 5 от същия закон. Целта на адресната регистрация е да отрази действителното фактическо положение и по-точно мястото, на което гражданите са се установили да живеят временно или постоянно. Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗГР, адресът е еднозначното описание на мястото, където лицето живее или където то получава кореспонденцията си. Видно от посочените разпоредби, законодателят не въвежда с понятието за адрес задължение за лицето да посочи за свой адрес само "жилище" по смисъла на § 5, т. 30 ДР ЗУТ. Не съществува и изискване адресната регистрация да бъде извършвана само за обект апартамент. Недопустимо е програмният продукт, разработен за обработка на адресни регистрации, да поставя несъществуващи в закона ограничаващи условия. Заявителят може да посочи и друг обект на собственост, годен фактически да се ползва за жилищни нужди.

Със заявлението за вписване на постоянен и настоящ адрес Д. Г. М. е представила документ за собственост относно имота, който е избрала за постоянен и настоящ адрес – нотариален акт /л. 40/. Видно от последния, процесното ателие е на две нива и с прилежащо мазе, като се състои от антре, приемна, кухненски бокс, секретарски офис, баня с тоалетна и две тераси на първо ниво и четири кабинета, баня с тоалетна и сауна на второ ниво. Предвид описанието на помещенията в ателието, собственост на жалбоподателката, то може да задоволява жилищни нужди, доколкото описаните помещения изпълняват изискванията за жилище по смисъла на чл. 40, ал. 1 ЗУТ –всяко жилище трябва да има самостоятелен вход, най-малко едно жилищно помещение, кухня или кухненски бокс и баня-тоалетна, както и складово помещение, което може

да бъде в жилището или извън него. Необходимо е да се посочи и че ателиетата са приравнени на жилища при определяне предназначението на една сграда – съгласно § 5, т. 29 от ДР на ЗУТ "жилищна сграда" е сграда, предназначена за постоянно обитаване, и се състои от едно или повече жилища, които заемат най-малко 60 на сто от нейната разгъната застроена площ. При определяне предназначението на сградата ателиетата се считат за жилища.

С оглед изложеното, административния орган не е имал правно основание да откаже заявената адресна регистрация поради това, че се касае за ателие. В този смисъл е и константната съдебна практика- Решение № 1766/14.02/2024 г. по адм. д. № 11480/2023 г. , Решение № 2652/17.03.2025 г. по адм.д. № 11422/2024 г., Решение № 5361/02.06.2022 г. по адм. д. № 1739/2022 г., Решение № 2596/24.02.2021 г., по адм. д. № 8838/2020 г., всички на ВАС. Оспореното писмо следва да бъде отменено, а преписката- върната на административния орган за ново произнасяне, като бъде извършена поисканата адресна регистрация.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателката следва да се присъдят сторените от нея по делото разноски в размер на 10 лева за държавна такса. На основание чл. 38 ЗА на адв. И. Д. С. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева по чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (ред. ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Така определен размерът на адвокатския хонорар е справедлив и обоснован и същевременно зачита сложността на делото.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София град, 24 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Писмо изх. № към РВЕ24-УГ01-10539-(1)/11.12.2024 г. на кмета на район „В.“, Столична община.

ВРЪЩА делото във вид на преписка на административния орган за ново произнасяне съгласно съдържащите се в мотивите на настоящия съдебен акт указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Г. М. разноски по делото в размер на 10 /десет/ лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на адвокат И. Д. С. адвокатско възнаграждение в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: